

Ο ΔΡΜΑΤΩΛΟΣ

ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

—7—

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες, ραγιάδες...

—Ακόμα κι' ἀκόμα!.., ψιθύρισης, χωρὶς ν' ἀνοιξη τὰ μέτια, ὁ δρωρωτός.

—Τὸ αἷμα κίνησε, εἰπε δὲ Μητροτοσάμης.

—Σαλαμπριάς θά γένη κι' ἀκόμα!.., εἰπε κι' ὁ Λυκοθόνασης.

—Κι' ἀν γίνη θάλασσα, τι;

φώναξε ψυχωμένα δὲ ἄφρος στος. «Ἐλα. δλοι μαζῦ, ἀδέρφια. Πέστε το δλοι μαζῦ. Καλύτερο μοιρολόγι δὲ θέλω στὸ θάνατο μου.

Τὰ πρωτάτα κοιτάζηκαν, σὰ γὰ ωτιόνταν. ἔπειτα πῆραν τὴν ἀπόφωση. «Ο Μητροτοσάμης πρῶτος πλάγιασε τε κεφάλη στὴν ἀπάλαμη του καὶ μὲ κούση φωνὴ σὰ φύσημα τις ἀρχισε νὰ μοιρεται:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες

Τοῦτο τὸ καλοκαριό.

Μωριά καὶ Ρούμελη!

Τὰ πρωτάτα τούτα τούτα τὸν σὺνφορά κι' ἔτρεβαν δλοι ἀπὸ τὰ χωριά τους νὰ ἰδούν γιὰ οὐστερή φορά τὸν προστάτη τους. Χάθηκαν μέσα στὸν δὲν γονάτισαν κατάχαμα καὶ σούρθηκαν ἔτοι δόλγυρα στὸν «Ἐξαρχο. Κρύβοντας πίσω ἀπὸ τὶς ἀργασμένες ἀπαλάμες τους μάτια δακρυσμένα καὶ πρόσωπα χλωμά καὶ μέτωπα δαρμένα ἀπὸ τὴν κακοπάθεια καὶ τὴν τυραννία τοῦ Τούρκου.

Ο «Ἐξαρχος κοίταζε γύρω του τὸ θλιψμένο λαδ καὶ πικράθηκε. Τὶ γυναίκα καὶ παιδί ἔλεγε πρωτήτερα, εἶνα κι' δλλοι πού θ' ἀφήκη πίσω του κόσμους, ντουνιάς, πού θά πέσῃ ἀπὸ τοῦ θυμότατο τὸ σπαθί τῶν ἀγάδων. «Ηθελε κάτι νὰ τοὺς πῆ γιὰ χαιρετισμόδιο. Γύρευε δύο λόγια, νὰ τοὺς παρηγορήσῃ. Μὰ οὔτε λόγια είχε, οὔτε δύναμη πλιά. Σφάλισε τὰ μάτια καὶ τοῦ φάνηκε, πώς οὐνερεύσταν. Κάτου ἀπὸ τὸ παράθυρο, πού ἐλεύθερη κουνιόταν ἡ σημαία του κάποια φωνὴ ἀνέβαινε στὸν δὲν δλλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

—Στάσου, φώναξε ἔφηντικά κι' ἀρπάζοντας τὸ γιαταγάνι του.

—Ακόμα!.. Κι' ἀκόμα!.. ξαναψύθεις δὲ «Ἐξαρχος

—Ο Μητροτοσάμης πνιγμένος στὰ δάκρυα ἔανάρχισε:

Ακόμα τούτ' τὴν ἀνοιξην
Ραγιάδες—ραγιάδες...

—Ωχ!.. Ωχ!.. ἔστεναξε δὲν δλοι δὲν δλοι μαζῦ τὸ Γένος.

